

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 26 kwietnia 2013 r.

DOLiS/DEC-486/13/26479,26481

dot. [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), art. 12 pkt 2, art. 22 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r. Nr 101, poz. 926 z późn. zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie skargi Pana J.W., na upublicznienie jego danych osobowych w zakresie: imienia, nazwiska, informacji o trudnościach z powrotem na rynek pracy oraz o niepełnosprawności w zamieszczonej na stronie internetowej pod adresem [...] Uchwale Rady Miejskiej [...], przez Urząd Miejski we W.

umarzam postępowanie.

Uzasadnienie

Do Biura Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wpłynęła skarga Pana J.W., zwanego dalej Skarżącym, na upublicznienie jego danych osobowych w zakresie: imienia, nazwiska, informacji o trudnościach z powrotem na rynek pracy oraz o niepełnosprawności w zamieszczonej na stronie internetowej pod adresem [...] Uchwale Rady Miejskiej [...] przez Urząd Miejski we W., zwany dalej Urzędem. W treści podania Skarżący wniósł „skargę na Radę Miejską [...], która to umieściła w Internecie do publicznej wiadomości uchwałę nr [...]”. W związku z powyższym Skarżący zażądał zbadania powyższej niniejszej sprawy oraz „odpowiednią w mojej sprawie interwencję”.

W toku postępowania przeprowadzonego w niniejszej sprawie Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych ustalił następujący stan faktyczny.

1. Uchwała Nr [...] Rady Miejskiej we W. z dnia [...]września 2009 r. zawierająca dane osobowe Skarżącego w zakresie: imienia, nazwiska, informacji o trudnościach z powrotem na rynek pracy oraz o niepełnosprawności, została opublikowana przez Urząd na stronie internetowej pod adresem [...]

2. W związku z zainicjowanym przez Skarżącego postępowaniem przed Generalnym Inspektorem Ochrony Danych Osobowych, działający w imieniu i na rzecz Urzędu Sekretarz Miasta W. poinformował, iż powyższe miało charakter incydentalny oraz dokonano usunięcia przedmiotowych danych osobowych z treści ww. uchwały. Ponadto Urząd w dniu [...] marca 2013 r. przygotował instrukcję skierowaną do pracowników odpowiedzialnych za umieszczanie danych w aplikacji „w.”, w celu uniknięcia podobnych sytuacji w przyszłości.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych zważył, co następuje.

Na wstępie należy podkreślić, że Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych wydając decyzję administracyjną zobowiązany jest do rozstrzygnięcia w oparciu o stan faktyczny istniejący w chwili wydania decyzji. Takie stanowisko potwierdza liczne orzecznictwo sądowe. Dla przykładu można przytoczyć wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 4 października 2000 r. w sprawie o sygnaturze akt V SA 283/00, gdzie stwierdzono, iż „Należy wskazać (...) na potrzebę stosowania norm prawa materialnego obowiązującego w dniu wydania decyzji. Zaznaczyć wyraźnie należy, że przepisy kodeksu postępowania administracyjnego nie wiążą z datą wszczęcia postępowania podstawy faktycznej i prawnej rozpoznania sprawy. Miarodajny w tym zakresie jest stan obowiązujący w dacie wydania decyzji”. Dodatkowo jak podnosi doktryna „organ administracji publicznej ocenia stan faktyczny sprawy według chwili wydania decyzji administracyjnej. Reguła ta odnosi się także do oceny stanu prawnego sprawy, co oznacza, że organ administracji publicznej wydaje decyzję administracyjną na podstawie przepisów prawa obowiązujących w chwili jej wydania (...) Rozstrzygnięcie w postępowaniu administracyjnym polega na zastosowaniu obowiązującego prawa do ustalonego stanu faktycznego sprawy administracyjnej. W ten sposób organ administracji publicznej realizuje cel postępowania administracyjnego, jakim jest urzeczywistnienie obowiązującej normy prawnej w zakresie stosunków administracyjnoprawnych, gdy stosunki te tego wymagają”. (Komentarz do ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. 00.98.1071) M. Jaśkowska, A. Wróbel, Lex., el/2012).

Mając na uwadze powyższe, a także treść złożonych przez Sekretarza Miasta W. w toku niniejszego postępowania wyjaśnień, z których wynika, że cyt.: „(...) Pliki publikowane w systemie „w.” składowane są na udostępnionym dysku sieciowym (...) plik dotyczący wskazanej

uchwały został niezwłocznie fizycznie usunięty z dysku sieciowego w dniu [...] marca 2013 r.”, zdaniem Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych bezsprzecznym jest, że postępowanie to stało się bezprzedmiotowe, w związku z czym należy je umorzyć. Stosownie bowiem do art. 105 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t. j. Dz. U. z 2013 r. poz. 267 t. jedn.), zwanej dalej Kpa, gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe w całości albo w części, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania odpowiednio w całości albo w części. W doktrynie wskazuje się, że: „Bezprzedmiotowość postępowania administracyjnego, o której stanowi się w art. 105 § 1, oznacza, że brak jest któregoś z elementów materialnego stosunku prawnego, a wobec tego nie można wydać decyzji załatwiającej sprawę przez rozstrzygnięcie jej co do istoty. Przesłanka umorzenia postępowania może istnieć jeszcze przed wszczęciem postępowania, co zostanie ujawnione dopiero w toczącym się postępowaniu, a może ona powstać także w czasie trwania postępowania, a więc w sprawie już zawisłej przed organem administracyjnym.” (B. Adamiak, J. Borkowski, Kodeks postępowania administracyjnego. Komentarz, C.H. Beck, Warszawa 2004, s. 478). Ustalenie przez organ publiczny istnienia przesłanki, o której mowa w art. 105 § 1 Kpa zobowiązuje go, jak podkreśla się w doktrynie i orzecznictwie, do umorzenia postępowania, nie ma bowiem wówczas podstaw do rozstrzygnięcia sprawy co do istoty, a dalsze prowadzenie postępowania w takim przypadku stanowiłoby o jego wadliwości, mającej istotny wpływ na wynik sprawy.

W tym stanie faktycznym i prawnym Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął, jak w sentencji.

Stronom na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych oraz art. 129 § 2 w związku z art. 127 § 3 Kodeksu postępowania administracyjnego przysługuje, w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, prawo złożenia do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).